

Η ΒΡΑΔΥΝΗ ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΥΣΤΕΡΑ ΑΠΟ ΜΙΑ

ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ ΤΟΥ ΕΓΚΛΕΙΣΤΟΥ

«Το βράδυ, κατάκοπη καθώς είμαι από το μόχθο της ημέρας, δεν έχω όρεξη για προσευχή. Άλλωστε, γιατί να προσευχηθώ;...».

Μα πώς είναι δυνατό να μην έχει κανείς διάθεση επικοινωνίας με τον Κύριο, έστω και εξουθενωμένος σωματικά; Μήπως οι οποιεσδήποτε διασκεδάσεις ξεκουράζουν τον άνθρωπο; Όχι, αυτές τον καταπονούν περισσότερο, ενώ η προσευχή έλκει τη θεία χάρη, που αναπαύει σώμα και ψυχή.

Δεν προσεύχεστε, λοιπόν... Ή είστε θυμωμένη με το Θεό ή πιστεύετε ότι δεν Τον έχετε ανάγκη. «Γιατί να προσευχηθώ;», αναρωτιέστε. Νιώθετε αυτάρκεια και αυτοϊκανοποίηση. Είστε χορτάτη! Και δεν θέλετε να ζητάτε...

Κάθε βράδυ, όσο κουρασμένη κι αν είστε, μην παραλείπετε να καταφεύγετε σ' Εκείνον. Να προσεύχεστε γονατιστή ή καθισμένη. Και όταν μπορείτε, να σηκώνεστε όρθια. Δεν έχει τόσο σημασία ή στάση, φτάνει να προσεύχεστε. Να ευχαριστείτε τον Κύριο για την ημέρα που πέρασε, όσο δύσκολη κι αν ήταν, να Τον παρακαλάτε για μια καλή νύχτα και να ζητάτε συγχώρηση με βαθειά μετάνοια για τα σφάλματά σας. [\(περισσότερα...\)](#)